

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ
УНИВЕРСИТЕТ ИМ. ТАНКА
ФАКУЛЬТЕТ ПРИКЛАДНОЙ ПСИХОЛОГИИ

**РАЗВИТИЕ ПСИХОЛОГИИ ЛИЧНОСТИ
И ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ПРОБЛЕМ
СОЦИАЛЬНОЙ ПСИХОЛОГИИ**

МАТЕРИАЛЫ РЕСПУБЛИКАНСКОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ КОНФЕРЕНЦИИ

ПСИХОЛОГІЯ PSYCHOLOGY ПСИХОЛОГИЯ

МИНСК 1998

УДК 159
ББК 88.5
Р 17

Редакционный совет:

Я.Л. Коломинский (гл. ред.)
А.А. Амельков,
С.И. Коптева,
А.П. Лобанов,
В.И. Слепкова

В сборник вошли материалы, присланные в оргкомитет республиканской научно-практической конференции. Авторы затрагивают широкий круг проблем современной педагогической и социальной психологии.

В подготовке материалов сборника к печати приняли участие члены оргкомитета, сотрудники факультета прикладной психологии Белорусского государственного педагогического университета им. М.Танка.

В материалах сборника соблюдены стиль и терминология авторов. Сборник предназначен для психологов, аспирантов и студентов психологических факультетов.

ISBN 985-435-072-X

© Коллектив авторов, 1998.

АНАЛІЗ ІНТЭРАКЦЫЙНАГА ўЗАЕМДЗЕЙНЯ СТУДЭНТАЎ ў ВУЧЭБНАЙ
ГРУПЕ з АКЦЭНТУАЦЫЯЙ ІХ ХАРАКТУРУ

Амількоў А.А., Рачыцкі А.У.

Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт ім.М.Танка

Калі запытаць у людзей аб тым, як яны разумеюць міжасобаснае ўзаемдзеянне, то большасць іх адгачас як міжасобасныя зносіны. Значна менш людзей ўзаемдзеянне разумеюць як сумесную дзейнасць: вучобу, працоўную або спартыўную дзейнасць і толькі асобныя людзі адзначаюць яго, як міжасобасныя адносіны. Такое разуменне людзьмі гэтага паняцця можа сведчыць аб іх узроўні міжасобаснага ўзаемдзеяння і паказвае, што гэты феномен складаецца не менш як з трох кампанентаў (слаб). На наш погляд, знешні слой прадстаўляюць міжасобасныя зносіны. Больш глыбокі слой ўзаемдзеяння ўтварае сумесная дзейнасць і цэнтральным утварэннем з'яўляюцца міжасобасныя адносіны. Кожны кампанент прадстаўляе сабой асобную псіхалагічную адзінку аналізу, мае свае якасныя характарыстыкі і колькасны паказчыкі.

Міжасобасныя зносіны чалавека ў сваю чаргу ўмоўна падзяляюцца на вярбальныя і невярбальныя. Вярбальнымі зносінамі ў псіхалогіі лічуць тыя, якія рэалізуюцца словамі, знакамі, сімваламі і г.д. Да невярбальных зносін адносяць міміку, жэсты, позы, рухі, погляд, розныя афарбоўкі мовы і г.д. Мы лічым, што зносіны можна ўмоўна падзяліць па зместу на тры групы: зносіны дзеля зносін (якія забяспечваюць патрэбнасці ў камунікацыі, у зносінах); зносіны, якія забяспечваюць дзейнасць, арганічна ўваходзяць у структуру дзейнасці; зносіны: якія скіраваны на ўстаўленне ўзаемаадносін паміж людзьмі. Такім чынам, ў зносінах можна выдзяліць афектыўныя, аперацыйнальны і гнастычны кампаненты.

Дзейнасць чалавека мае класіфікацыю па відах, формах арганізацыі, тыпах і г.д. Так, па ўзроставай і педагагічнай псіхалогіі выдзяляюць эмацыянальныя зносіны, прадметна-маніпулятыўную, сюжэтна-ролявую гульню, вучэбную дзейнасць, вучэбна-прафесійную, працоўную, педагагічную, выяўленчую і другія віды дзейнасці. Па форме арганізацыі дзейнасць можна ўмоўна падзяліць на індывідуальную, фронтальную, групавую і калектыўную. На наш погляд прадуктыўным з'яўляецца выдзяленне трох тыпаў

дзейнасці: 1) дзейнасць, якая скіравана на арганізацыю і забяспячэнне функцый міжасобасных зносін; 2) дзейнасць, якая скіравана на канечны яе вынік, прадуму (матэрыяльны або духоўны); 3) дзейнасць, мэтай якой з'яўляецца змяненне міжасобасных адносін, сацыяльнага статусу і г.д. Такі падыход дазваляе выдзяліць афектыўны, аперацыянальны і кагнітыўны кампаненты.

Міжасобасныя адносіны таксама маюць класіфікацыі па розных крытэрыях. Традыцыйна ў сацыяльнай псіхалогіі іх падзяляюць на прыватныя і дзелавыя. На наш погляд адносіны таксама можна ўмоўна падзяліць на чатыры групы: 1) адносіны, якія ўзнікаюць, фарміруюцца і развіваюцца ў зносінах і ўплываюць на апошнія; 2) адносіны, якія фарміруюцца і развіваюцца ў дзейнасці і ўплываюць на вынікі дзейнасці; 3) адносіны, якія ўзнікаюць неўсвядома ў адпаведнасці з наяўнымі сацыяльнымі стэрэатыпамі і ўстаноўкамі; 4) адносіны, якія фарміруюцца наўмысна і рацыянальна, з мэтай змянення міжасобасных адносін у малай групе.

Тэарэтычны аналіз паказвае, што зносіны, сумесная дзейнасць і адносіны ўтвараюць адзіны цэльны псіхалагічны феномен - міжасобаснае ўзаемадзеянне. Афектыўны кампанент зносін, дзейнасці і адносін утвараюць адзіны афектыўны блок ўзаемадзеяння. Аперацыянальны кампанент зносін, дзейнасці і паводзін ствараюць адзіную аперацыянальную сферу міжасобаснага ўзаемадзеяння. Падобным чынам ствараецца кагнітыўная сфера міжасобаснага ўзаемадзеяння, уключаючы ў сябе кагнітыўны кампанент зносін, дзейнасці і адносін.

Сучасная псіхалогія сцвярджае тое, што кожная асоба з самага дзяцінства развіваецца на ўзаемадзеянні з другімі людзьмі. Але ўзаемадзеянне не ўтвараецца развіваецца хаатычна, спонтанна, а ў адпаведнасць з заканамернасцямі і правіламі арганізуецца людзьмі. Значыць у псіхалагічнай навуцы неабходна вывучаць і асабліва міжасобаснага ўзаемадзеяння людзей. Можна выказаць думку што ёсць агульныя этычныя, палавыя, узроставыя і іншыя асаблівасці. У сваім прыватным даследаванні мы паставілі мэту выявіць агульныя характарыстыкі ўзаемадзеяння такім простым індывідуальным спосабам, як акцэнтуацыя яе характару.

У нашым даследаванні прынята дзел 92 студэнтаў факультэта прыкладной псіхалогіі і 54 слухачоў курсаў падрыхтоўкі практычных псіхологаў. Метадам даследавання з'яўляецца тэст Штайнга для выяўлення акцэнтуацыі, экспрэс-мета вывучэння міжасобаснага ўзаемадзеяння (ЭМВМУ- разпрацаваны А.А.Амяльковым), таксама сацыяметрыя і аўтасацыяметрыя, стандартызаванае назіранне за міжасобаснымі зносінамі, аналіз прафесійных прац і дакументаў аб паспяховай студэнтаў і слухачоў. Адабраныя метады дазволілі атрымаць статусныя групы ў сістэме міжасобасных зносін, адносінаў і поспехі ў вучэбна-прафесійнай і прафесійнай дзейнасці, асобныя змяненні паказчыкі міжасобаснага ўзаемадзеяння даследуемых.

У выніку даследавання акцэнтуацыі характару мы атрымалі, што большасць студэнтаў і слухачоў маюць акцэнтуацыю па аднаму, або двух, трох ці чатырох тыпам акцэнтуацыі. З 92 тэстаў студэнтаў мы вымушаны выключыць чатыры, у якіх па шкале шычарасці паказчык быў роўны ці больш шасці. У групе слухачоў такіх тэстаў было больш - 7 чалавек паказалі на адзначанай шкале больш шасці балаў. Для далейшай апрацоўкі было прыняты вынікі 135 даследуемых. Размяркаванне па колькасці акцэнтуацый выглядала наступным чынам: пяць акцэнтуацый мелі 7 чалавек; чатыры акцэнтуацыі - 11 чалавек; тры акцэнтуацыі - 32 чалавекі; дзве акцэнтуацыі - 57 чалавек; адну акцэнтуацыю - 12 чалавек; не адзначалася акцэнтуацый характараў ў 9 чалавек.

Фактычна статыстычна мы атрымалі размяркаванне, якое складаецца з 329 розных акцэнтуацый, якія ў сваю чаргу размяркаваліся наступным чынам: эмацыйны тып - 8 разоў; дэманстратыўны тып - 48 разоў; гіпертымны тып - 43 разы; трывожны тып - 3

разы; застраважны тып - 36 разоў; экзальтыраваны тып - 24 разоў; узбуджаны тып - 23 разы; ініцыятыўны тып - 19 разоў; шаклятымічны тып - 13 разоў; дыстымічны тып - 2 разы. Дадатковыя вынікі сведчаць аб тым, што будучыя псіхологі таксама маюць значную ініцыятыўнага характара, што азначае ўстойлівае ўраўненне ў іх асобных рыс характару, якія інакш ўывіваюцца на міжасобаснае ўзаемадзеянне ў вучэбнай групе.

Вынікі экспрэс-метада вывучэння міжасобаснага ўзаемадзеяння дазволілі вызначыць статусную структуру зносін у вучэбных групах. Так, у нашым даследаванні мы атрымалі наступнае размяркаванне па статусных груп: "лідэры" - 17 чалавек (12,6%), "затэматычны" у зносінах - 54 (40,0%), "паспяваючы" - 63 (47,1%), "ізаляваныя ў зносінах" - 10 (7,4%).

Статыстычны аналіз атрыманых ладзеных сведчыць аб тым, што ў статуснай структуры сістэме міжасобасных зносін назіраюцца пэўныя тэндэнцыі. Так, сярод лідэраў у зносінах пераважае большасць асоб з дэманстратыўным тыпам акцэнтуацыі (31,2%), з гэтым тыпам характара значаюцца гіпертымны тып (29,4%), і сустракаюцца асобы з эмацыйным тыпам (23,9%). Выражаная тэндэнцыя к пэўным акцэнтуацыям характара назіраецца ў статуснай групе актыўных у міжасобасных зносінах. У гэтай групе больш сустракаюцца асобы з эмацыйным тыпам акцэнтуацыі характара (31,2%), затым - эмацыйны тып (25,9%), ініцыятыўны тып (16,7%), шаклятымічны (9,3%). Ці выпадкова сярод лідэраў і актыўных у зносінах не адзначалася ніводнага чалавека, у якіх характар не мае акцэнтуацыі.

Гэтая тэндэнцыя выражана і ў статуснай групе пасіўных у зносінах. У далёнай групе больш сустракаліся асобы з застраважым тыпам акцэнтуацыі (30,2%), трывожным тыпам (19,4%), шаклятымічным тыпам (9,5%). Неабходна адзначыць, што ўсе студэнты з эмацыйным тыпам акцэнтуацыі ўваходзілі ў трэцію статусную групу міжасобасных зносін. Асобы з экзальтыраваным тыпам амаль аднолькава былі прадстаўлены ў трох статусных групах. У слухачкі курсаў, якая адносілася да чацвёртай статуснай групы "ізаляваных" адзначалася два тыпа акцэнтуацыі характара: трывожны і дэманстратыўны.

Вынікі вывучэння статуснай структуры ў сістэме вучэбна-прафесійнай дзейнасці студэнтаў і слухачоў намі атрыманы размяркаванне, якое прадстаўлена наступным чынам: першая статусная група (выдатнікі) - 32 чалавекі (23,7%), другая статусная група (добра паспяваючыя) - 58 (43,0%), трэцяя група (пасрэдна паспяваючыя) - 31 чалавек (23,0%), і чацвёртую групу (дрэнна паспяваючыя) склалі 9 навучэнцаў (6,7%).

Статыстычны аналіз размяркавання асоб з пэўнымі акцэнтуацыямі па статусных групах у сістэме вучэбна-прафесійнай дзейнасці паказвае, што маецца аналагічная тэндэнцыя, як і сістэме міжасобасных зносін, але менш выражаная. Так, адрозненні статусных груп па акцэнтуацыях у сістэме адносін адзначаюцца на ўзроўні $P=0,82$, а адпаведна ў сістэме дзейнасці на статыстычным узроўні $P=0,68$.

У адзначаным размяркаванні можна заўважыць, што сярод "выдатнікаў" больш асоб з гіпертымным тыпам акцэнтуацыі (28,1%), педантычны тып (21,8%), дэманстратыўны (15,6%), астатнія тыпы акцэнтуацыі выражаны не значна. У другой статуснай групе ў сістэме вучэбна-прафесійнай дзейнасці пераважае колькасць асоб з гіпертымным тыпам акцэнтуацыі (20,7%), затым адзначаюцца асобы з эмацыйным тыпам (19,6%), педантычным тыпам (15,5%), трывожным тыпам (10,3%). Сярод "пасрэдна паспяваючых" студэнтаў і слухачоў нязначна выдзяляюцца асобы з дэманстратыўным тыпам акцэнтуацыі характара (25,8%), а таксама з эмацыйным тыпам (19,3%) і асобы, у якіх акцэнтуацыя не вызначалася (12,9%). "Дрэнна паспяваючыя" у сваім складзе мелі больш асоб з гіпертымным тыпам акцэнтуацыі (30,0%).

Даследаванне статуснай структуры ў сістэме міжасобасных адносін у пяці вучэбных групах з дапамогай экспрэс-метада вывучэння міжасобаснага ўзаемадзеяння дало наступнае размяркаванне па групам: першая статусная група ("зоркі") складалася з 24

чалавек (17,8%), другую статусную групу ("маючы перавагу ва ўзаемаадносінні
"прынтый") утваралі 48 навучэнцаў (35,6%), трэцяя статусная група налічвала 52 асобы
(38,5%) і адпаведна чацвёртая ("ізаляваныя" у адносінні) утрымлівала 11 чалавек (8,1%).

Статыстычны аналіз размярвання асоб з пэўнымі акцэнтацыямі ў статусных
групах у структуры міжасобных зносін паказаў, што адзначаная раней тэндэнцыя амаль
не адзначаецца ($P = 0,54$), Гэта значыць, што у кожнай статуснай групе ў сістэме адносін
які-нібудзь тып акцэнтацыі перавагі не меў.

Праведзенае даследаванне сведчыць аб тым, што вярбальны тэст Шмішка для
ўяўленні аб праяўленні акцэнтацыі характара асобы толькі на знешнім узроўні
мжасобнага ўзаемадзеяння - зносін і не вельмі выразна праяўляецца ў дзейнасці.
Што датычыць да галоўнага кампанента ўзаемадзеяння - міжасобных адносін, то яны не
маюць сувязі з акцэнтацыяй характара, якая выяўлялася з дапамогай вярбальных тэстаў.
Гэты вывад мае, на наш погляд, навуковае і практычнае значэнне. Часта ў практычнай
дзейнасці псіхолагі праводзяць актыўныя формы ўздзеяння, а таксама элементы
псіхатэрапіі з мэтай змянення акцэнтацыі характара ў дзяцей рознага
ўзросту. Акцэнтацыя, як правіла, у такіх выпадках вывучаецца з дапамогай вярбальных
тэстаў на знешнім узроўні, а ўздзеянне аказваецца на унутраны ўзровень - адносінны.
У выніку адзначанага ўздзеяння можа не толькі не дамагчыся мэты, але і выклікаць шмат
нежаданых змяненняў у псіхічным і асобным развіцці чалавека.